

ת"פ 10643/02/12 - מדינת ישראל נגד יצחק ברינג, א. ברינג ארועים ואחזקות בע"מ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 10643-02-12 מדינת ישראל נ' גני דל וינו הפקות (1998) בע"מ ואח'
ת"פ 668-12-13 מדינת ישראל נ' ברינג ואח'
תיק חיצוני: תיק עזר

מבקשת	עפרה אורנשטיין	כבוד השופט נחום שטרנליכט	בפני
		מדינת ישראל	בעניין:
משיבים	א. ברינג ארועים ואחזקות בע"מ	ע"י ב"כ עו"ד	
		נגד	
		1. יצחק ברינג	
		2. א. ברינג ארועים ואחזקות בע"מ	
		ע"י ב"כ עוה"ד	
		דן אור	

החלטה

מונחת בפני בקשת המבקשת - המאשימה לצירוף ראיה נוספת, פרסום מילקוט הפרסומים אודות הכרזת המקרקעין הידועים כחלקה 16 בגוש 6349 (להלן - **המקרקעין**) כקרקע חקלאית.

כתבי האישום בשני התיקים, שהדיון בהם אוחד, מייחסים למשיבים ביחד עם נאשמים אחרים שימוש חורג במקרקעין ללא היתר.

שמיעת ראיות המאשימה הסתיימה ביום 21.2.17. ביום 23.4.17 הגישה המבקשת - המאשימה בקשתה לצרוף הראיה הנוספת. המבקשת טוענת בבקשתה, כי עקב תקלה ומתוך טעות לא הוגשה הראיה מלכתחילה ולא סומנה כמוצג בתיק. המשיבים מתנגדים לבקשה.

כבר בפתח הדברים יצוין, כי המשיבים אינם חולקים על כך, שהפרסום אותו מבקשים לצרף לתיק כמוצג הוא בגדר "חיקוק". לעניין זה ראה דברי המשיבים בסעיף 5 לתגובתם לבקשה.

הדברים תואמים את ההלכה הפסוקה. לעניין זה ראה האמור בע"א 398/63, **ליבוביץ נ' כץ**, פד"י יח 384, 391; ע"א 8937/08, מדינת ישראל נ' חביב אללה, ניתן ביום 1.12.11, בסעיף 24 לפסה"ד. נקבע כי תכנית בניין עיר היא בגדר חיקוק. הדברים נכונים גם לגבי פרסום רשמי בילקוט הפרסומים אודות הכרזה על מקרקעין כקרקע חקלאית. משכך אין הכרזה זו טעונה הוכחה, ואין צורך בהצגת הפרסום כמוצג בתיק.

עמוד 1

לפיכך נראה, כי מתייתר הצורך להכריע בבקשה שבפני.

למעלה מן הצורך אוסיף ואומר, כי גם אם היו הפרסום וההכרזה טעונים הוכחה, ולא היה מדובר בחיקוק, היה מקום להתיר צירוף הפרסום כראיה בתיק בשלב זה.

בעניין זה נאמר בע"פ 153/60, **שפר נגד היועמ"ש**, פד"י טו 263, 276:

"גם במקרה שהסניגוריה מבקשת לנצל בצורה לא הוגנת שגיאה של הצד השני ולזכות מן ההפקר, ינקוט השופט יזמה בידי ויקרא עד, אם בזה אפשר למנוע עיוות-דין".

עוד בעניין זה נאמר בע"פ 951/80, **קניר נ' מדינת ישראל**, פד"י לה(3) 505, 510, מפיו של כב' מ"מ הנשיא (כתוארו אז) יצחק כהן:

"המגמה הברורה בפסקי הדין של בית-משפט זה היא למנוע עיוות דין, העלול להיגרם בין לנאשם ובין לאינטרס הציבורי, העלול להיפגע מזיכויו של עבריין עקב משגה של התובע; המגמה היא שלא לחסום לחלוטין את הדרך להבאת ראיות נוספות".

ובהמשך מפיו של כב' השופט (כתוארו אז) אהרן ברק (עמ' 516):

"הליך זה אינו תחרות או מאבק בין תובע לנאשם, אשר כל סטייה מכללי התחרות או המאבק יש בה כדי להכריז על המנצח. ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו, לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר -על-פי ניסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלה. עם זאת, יש ועמידה פורמלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך של הרשעת החף מפשע ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם ייתנו לבית המשפט סמכות ושיקול-דעת לעשות צדק".

כן ראה האמור בעניין דומה בע"פ 1742/91, **פופר נ' מדינת ישראל**, פד"י נא(5) 289, 296:

"השיקולים שבהם על בית-המשפט הדין בערעור להתחשב בבואו לדון בשאלה אם יש להתיר קבלתן של ראיות נוספות הם, בעיקר, שלושה אלה: ראשית, אם היה באפשרותו של המבקש להשיג את הראיות הנוספות במהלך הדיון בערכאה הקודמת; שנית, האינטרס בדבר השמירה על עקרון סופיות הדיון; שלישית, טיבן של הראיות הנוספות והסיכוי שהגשתן תביא לשינוי התוצאה שאליה הגיעה

הערכאה הקודמת".

במקרה דנן מדובר בשימוש חורג ללא היתר בקרקע חקלאית, כאשר מתנהל שם - כך עפ"י הנטען בכתב האישום - גן אירועים. אילו אכן היה דבר קיומו של פרסום בילקוט הפרסומים אודות הכרזה על המקרקעין כקרקע חקלאית מהווה עובדה הטעונה הוכחה, ולא היה מדובר בחיקוק, הרי שנראה כי לא היה מקום לתת יד לנסיין המשיבים - הנאשמים להיבנות משגיאת המבקשת - המאשימה באי הצגת הפרסום במועד. נראה כי אין בנסיבות אלו, לאפשר למשיבים לזכות מן ההפקר, באופן שיזוכו תוך עיוות דין. במיוחד נכונים הדברים כאשר צירוף הפרסום כמוצג התבקש עוד בטרם החל שלב הסיכומים, כאשר תלויה ועומדת להכרעה טענת הנאשמים, ולפיה אין להשיב לאשמה.

סיכומם של דברים, נקבע בזאת, כפי שמוסכם גם על המשיבים, כאמור בתגובתם לבקשה, כי אין מקום לדון בשאלת הוספת הפרסום בילקוט הפרסומים כמוצג בתיק, וכי המדובר בחיקוק שאינו טעון הוכחה.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, בהעדר הצדדים.